

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м. — 7 л.

За странство „ „ — 14 л.

Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ

Милиза понеделникъ, сряда и петък

Пътятъ Черна-вода—Кюстенджа — Въ Добруджа. — Една прѣстѣпна тактика на нашитѣ врагове. — Случайни социалисти. — Короненъ съвѣтъ въ Берлинъ. — Руския народъ противъ войната. — Началото на руската демобилизация. — Италиянцитъ опразватъ Венеция. — Милувкиятъ на враговетѣ и пр.

Г. Тодоровъ.

Пътятъ Черна-вода - Кюстенджа.

Старитѣ пътища сж водили за Римъ, а новитѣ — за Багдадъ. Единъ отъ послѣднитѣ, между другитѣ, е пътя Черна-вода—Кюстенджа.

Най-лесна пъть за Багдадъ е она, който минава по диагонала — прѣзъ София. Той има много прѣимущества, които го правятъ удобенъ въ всѣко отношение, за културната и стопанска дѣятелност на Германия въ Азия. Сжичия тоя пътъ е въ центъра на мислитѣ на Наумана, автора на прочутата „Централна Европа“, като главенъ нервъ, който съединява членоветѣ на централна Европа и я прави живъ и дѣтеленъ организъмъ. Берлинъ—Вина—Будапеща—София—Цариградъ—Багдадъ, това е голѣмия пъть за стопанско и културно единение на централнитѣ сили. Единъ съюзъ дълъгъ, изпитанъ и коравъ, какъто е настоящия между Германия, Австро-Унгария, България и Турция е единствената гаранция за одухотворяването великитѣ идеи на Наумана и за цѣлостта и здравината на грѣбначния нервъ Берлинъ—Багдадъ. А всичкиятъ елементи за дългото здравословно състояние на нерва сж на лице: изпитана съюзническа вѣрностъ въ полето на честта, побѣди на съюзнически народи въ борба срѣму прѣвъ свѣтъ, сжкни жертви въ дни на общи трудности. Всѣка друга помисълъ е сатанинска, която се възхвалява отъ лоши съзвѣсти, тя трѣбва да се парализира отъ добритѣ и искрени приятели на съюза; тя би била, ако я има на лице, безъ да прѣувѣличаваме простия смисълъ на думитѣ, едно прѣдательство, възникнало се между съюзницитѣ.

България, изпитала горчивината на измѣната на съюзницитѣ си прѣзъ 913 година бѣ петимна да открие рицарски народъ, съ който да сѣтърже сждобиитѣ си за яка и неварушина вѣрностъ. Договоритѣ сж свещени за нея. Голѣмата европейска война раздѣли Европа на два бореци се лагери. Въ рѣшителнитѣ часове ножа на българския въоръженъ народъ бѣше поставенъ, „по единъ съзнателенъ начинъ, въ канонитѣ на страната на военнитѣ сили на Германия и Австрия, защото тамъ бѣше съюзената вѣрностъ и единство. И само слѣдъ въоръженото случаете на България въ конфликта, дойде реализирането на непосредственото и твърдо единение на силитѣ на централна Европа, а съ това и отговорността на правия пътъ Берлинъ—София—Багдадъ отъ неприятелскитѣ торпиди. България обедини народа си, който алчната Сърбия прѣзъ 913 год. покори съ подлостъ и изневѣра.

Паралелно съ обединението на България върѣшне и очистиането на пътя за Багдадъ — голѣмия стопански идеалъ на Германия. И въ тоя процесъ на общо реализиране на два велики идеала: обединение на България и стопанско-културното първенство на Германия въ Азия — двата народа обединиха силитѣ си за обща борба по единъ и сжичи пътъ, защото двата идеала не се отричаха помежду си, не бѣха, противни единъ на други. Кореята и вѣрна България нито е отричала, нито ще отрече пропуска прѣзъ съюзническия пътъ. Напротивъ, тя го е поздравлявала и желала, защото е въ интереса на нейната обединена народностъ. Поставена въ центъра на тоя пътъ, вѣдѣто се отбиватъ другитѣ клонове за Багдадъ тя вижда и съзнава, че за цѣлостта на нейната народностъ минаването прѣзъ Со-

фия е само въ нейна полза, понеже ще бѣде въ контактъ съ една богата и хранителна артерия, която ще повдига пулса на стопанско-икономическия ѝ животъ. Голѣмиятъ съвършененъ стопански пътъ, минаващъ прѣзъ България, е въ поддрѣпа на българската национална мощъ, а това стига, за да се разбере отъ всички мѣста, че вѣрността на България е изградена върху убѣдението за развитието на нейната економика и независимостъ, мѣща, които сж реална гаранция за здравостта на съзнателното съюзничество. Ние, българитѣ, имаме още единъ аргументъ, за да искаме да работи правия пътъ Берлинъ—София—Багдадъ, а именно, че тоя е пътя на централна Европа, на която сме ние съюзенъ членъ, че тоя пътъ минава прѣзъ Сърбия, заклетия врагъ на съюза и на нашето обединение. България иска и настоява да работи само тоя прѣвъ пътъ.

Между згоднитѣ отклонения на правия пътъ за Багдадъ сж: 1. Отклонението Нимъ-Солунъ-Малавия и 2. прѣзъ Ромъния съ пътя на Добруджа-Черна-вода-Кюстенджа, за Цариградъ. Разбира се, при напасането трасетата на голѣмитѣ свѣтови пътища малка роля играатъ за политичитѣ увеличението или намалението на километритѣ. Стара политическа ждростъ сж думитѣ, че правата линия въ политиката не е най-лесното разстояние между двѣ точки. Нѣма защо и въ тоя случай да измѣрваме разстоянията, за да трѣсимъ изгодитѣ, които само по това не можемъ да отърпимъ. Всичкото е въ съчетанието на интереситѣ, а не въ природнитѣ прѣпятствия или въ протеженето на километритѣ.

Отклонението на пътя за Багдадъ прѣзъ Солунъ минава пакъ прѣзъ стария български градъ Нимъ. Тѣхто ще рече, и тоя пътъ е свързанъ съ България и ако допустимъ, че се прѣдодлѣватъ другитѣ настанени влияния въ Солунъ и Вѣло море, то въ края на краищата думата на България по него пакъ ще доминира. Но малка е вѣроятността за окончателното измѣтване старото влияние на французи и англичани въ течението на Вѣло море, за да е нужно да обсъждаме сложността по разработването на тоя пътъ, за сѣтѣва на пълно свободния и откритъ пътъ прѣзъ София.

На нѣкои лица, обаче, по-съблазнителенъ се вижда пътя Черна-вода—Кюстенджа—Цариградъ. До 1916 година, годината на ромънската изневѣра на централнитѣ сили, основателно тоя пътъ се е сѣтѣталъ, като единъ солидно резервенъ пътъ за Багдадъ. Но слѣдъ това, което стана съ Ромъния, слѣдъ нейното коварство къмъ съюза и България и коренно промѣнитѣ правоотношения, а най-главно слѣдъ нейното прѣгизване отъ съюзнитѣ войски и освободението на българска Добруджа и това второ отклонение на пътя за Багдадъ изгуби значението си. Пътятъ Черна-вода—Кюстенджа е прѣди всичко пътъ на Добруджа. Добруджа е българска и тѣтѣва ще остане. Само така и тоя пътъ ще бѣде чистъ отъ прѣпятствията на антантскитѣ агенти. Ромъния доказа своята съюзническа изневѣра. Тя е бита и съсипана отъ германски, български, австрийски и турски солдати, за да не се правятъ илюзии, че нѣкога тя лесно ще забрави горчивата си история, за да бѣде вѣрна на централна Европа. Не е ли дѣла истина, че невърната жена е непоправима и, че слѣдъ като я простишъ, тя пакъ е сжщата развратница? Нѣма шансове за надеждно исправление въ държавния животъ на Ромъния, колкото и да бѣде толерирана. Добруджанскитѣ пътъ Черна-вода—Кюстенджа, погледнатъ като изолиранъ какъ, нѣма

значение за Ромъния, защото сѣнитѣ ромънски икономисти сж установили, че при всички протекционни тарифи за износъ отъ Ромъния по тоя линия, пакъ течението на Дунава, като пътъ, притегляло трафика. Ромънитѣ безъ него нѣма да страдатъ при наличиността на Дунава. Тоя пътъ е чисто локаленъ, пътъ на Добруджа. Като частичка отъ проектирания голѣмъ стопански пътъ, въ фантазията на нѣкои лица, тоя е изглеждалъ важенъ и линари Ромънски. Да бѣде считанъ за важенъ, като частичка въ единъ великолѣпенъ по своята сложна конструкция пътъ, какъто е Берлинъ-Черна-вода-Кюстенджа-Цариградъ е лесно разбираемо, но да се гледа на него като на Ромънски е нѣжно обяснимо слѣдъ 1916 година, слѣдъ освобождението на Добруджа. Нѣма свободата на българината въ Добруджа прѣчи въ нѣщо на така проектирания пътъ за Багдадъ? Нѣма може да се мисли, че е високо политично да се откриватъ конкурентни пътища на правия пътъ на централна Европа прѣзъ София, който се промѣтѣва като естествена ось прѣзъ всичкиятъ членове на централния съюзъ и то конкурентенъ пътъ въ вѣдѣ на изпитаната съзнава бѣла твърдостъ? Нито одного, нито друго! Не може и не бива да бѣде! Не бива да бѣде, защото това ще е опасно пѣтѣло за великата идея на централна Европа, която съ членове, прихлѣпени единъ до други, ще трѣбва да продължи съществуването си, защото я застрашаватъ тайнитѣ постановления на Парижката конференция за Мирна стопанска война. Пътятъ Черна-вода-Кюстенджа не може да бѣде ромънски, защото тоя минава прѣзъ грѣбначна на българската Добруджа, съединяващъ голѣмитѣ български възели: Добричъ, Меджидия и Тулча! Който мисли, че може да живее, въпрѣки България, прѣзъ Черна-вода-Кюстенджа, тоя трѣбва да мине прѣзъ нашия трупъ. Ето защо искуснитѣ и фантастични конструкции за резервни отклонения на правия пътъ за Багдадъ сж неумѣстни и вѣрдни при наличиността на директния пътъ прѣзъ София. А помисли ли се за разклонения, то въ такъвъ случай да се въодушевяваме отъ идеята: всичкиятъ важни пътища водещи за Багдадъ да бѣдатъ само въ съюзни раѣ, за да бѣде най-добъръ обслужвано голѣмото и грандиозно стопанско-културно общо дѣло на централнитѣ сили къмъ Багдадъ.

ВОЕННИ СЪВѢСТИ.

8 XI. 1917 г.

Македонски фронтъ. Източно отъ Прѣспанско езеро по-оживена артилерийска стрѣлба. По останалия фронтъ слаба бойна дѣйностъ. Южно отъ с. Аваджали, при Дойранското езеро, патрулни схватки, при които сѣха взети пѣхотници англичани.

Добруджан фронтъ. Незначителна бойна дѣйностъ.

Западенъ воененъ театръ. Въ Фландрия вчера се водиха ожесточени боеве. Слѣдъ силния барабаненъ огънь, рано сутринтъ, английскитѣ дивизии отъ Пилангел до Желѣзницата/линия Илеръ — Рузо и жѣмъ несочинитѣ Беклеръ и Голуелдъ почнаха да атакуватъ. Сѣверно отъ Пашендѣлъ азбѣта провадна подъ нашия барабаненъ огънь. Неприятелътъ навлѣзе въ Пашендѣлъ. Слѣдъ упоритъ бой, источната частъ на селото бѣде пакъ отпета. Цѣмъ обѣдъ неприятелътъ въарѣ прѣсѣни сѣмъ въ боя. Тя можа да разширчатъ тѣмъ малко застото при Пашендѣлъ мѣсто. Нашитѣ позиции се намиратъ на

източния край на селото. Отправената против височината от Беклер и Ренуалз с голъми сили атака, пропадна още преди нашите позиции. Нападението въ тѣхъ поприето биде, прѣвъ ржкопашен бой, пхвърленъ. Дѣйствието на нашия уничтожителенъ огънь не остави да се развѣятъ по послѣ подготовителниятъ неприятелски атаки. Въ бойното поле сляпиха артилерийски бой се продължи до късно прѣвъ полъта. При другитѣ армии по западни фронтъ артилерийската дѣйностъ на много мѣста се оживи и усили, особено по източния фронтъ на р. Маасъ и отъ прѣме на врѣме на Зуддгау.

Италиански фронтъ. Въ планинатъ и въ Венецианската долина прѣсѣдването продължава. Нѣколко хиляди плѣнници са взети.

Подводната война. Слѣдъ пладѣтъ „Тайсъ“ съобщава отъ Парижъ, че два нове-бразилски кораби по-равни германски кораби Ебенбургъ и Хохеншадфелъ, патоварени съ кафе, кожи, мѣсо и храни, бидоха потопени при портъ Винцентъ подъ Лехавръ.

Беритъ. Съ телеграма отъ Лионъ се съобщава: Товарниятъ корабъ Атласъ, близо до пристанищния входъ на Берестъ, се блъсна съ патоварения съ зиморъ корабъ Нередестъ; 23 матрози са изгубени.

Вашингтонъ. Американски транспортенъ параходъ Финландъ (12760 тона) биде торпедизиранъ на връщане въ Америка. Паракодътъ пристигна при все това въ едно пристанище.

Д. Т. Страшимировъ.

Въ Добруджа.

Монѣ впечатления отъ Добруджа, въ която съмъ на гости отъ нѣколко дни, са извънредно благоприятни. Ядката на населението е пестивно българско. Но она, което прави най-дълбоко впечатление, то е издържаната жилавост на нашия народенъ елементъ тукъ. Селата са компактно български, лъжикъ чистъ, посѣята, обичайтъ, животътъ неизменно опазени. И всѣкъ ме посрѣщатъ привѣтливъ, усмивнати, обнадодени български лица!

И отъ часъ на часъ азъ се прониквамъ все по-дълбоко отъ чувството, че този цѣлостъ народенъ елементъ трѣбва да се спаси на всѣка цѣна. Откритата сърдечна усмивка, съ която ме посрѣща този простодушенъ добруджански селянинъ, обнадодената радостъ трѣбва да се подгрѣе съ непритворна топлина отъ наша страна. Не е дума, разбира се, за словесни любезности. На тѣхъ българинътъ никога не е билъ щедъръ и, дай Боже, никога да не се приучи на тѣхъ. Топлото внимание къмъ този добъръ добруджански селянинъ трѣбва да се излѣе въ сърдечни гримаси и разумни дѣла. Въ администрацията ние диваги сме били неподготвени; за нея ни липсватъ еднакво опростотворени редъ, както и подготвени чиновници. Това важи еднакво за военната, както и за гражданската администрация: нашитѣ аметове, началници и коменданти трѣбва отблизо да бъдатъ опазвани и надзирани. Храбрата ни армия отбѣли изъ своята срѣда най-интелигентнитѣ си войници и отвори училища. Това е едно велико дѣло, плодътъ на което азъ неедноратно и съ радостъ констатирахъ до сега.

Азъ виждамъ, при това, че отличната задача на тия просвѣтителѣ не е само въ обучение на дѣцата. Тѣ не могатъ да забравятъ, че общото отечество прѣвъ тѣхъ подава рака за прѣвъ път на повосвободенитѣ си синове. Непризорната топлина, за която споменахъ по-горе, е най-важната тѣхна задача: тѣ трѣбва да обичатъ и съ възраслото население и да се грижатъ за него еднакво, както за дѣцата.

Д. Нацевъ.

Милуватѣ на враговетѣ.

(Разказъ изъ днитѣ по освобождението на Добруджа.)

Разкъсанитѣ дрешки на момичето показваха посѣбни мѣста отъ покатѣ на стражара. То се хвърли въ обитието на Аспарухъ и съ плачѣтъ си, който усмираваша дори звѣроветѣ и извика съзвѣзди да рупнатъ отъ очитѣ имъ, подбѣствува на душата му и риданието го разтърска. Това бѣше по-вече отъ добро, той се спаси отъ послѣдствата на великата свръхъ, която бѣше вловила чуждѣта и дуна.

Момичето му разправя хленчеливи за нещастията на българя въ Бабадагъ, за неговитѣ тажа и брата... какъ били майката, били и безчестни сестритѣ ѝ, а него този стражаръ-защитникъ и искалъ да обезчести. Наалѣзоха въ града.

— Тукъ е... мамѣ! Ото мамѣ! Мамичко! Мамичко, завина отеднахъ момичето и прѣди да спре файтошъ, то се хвърли къмъ майка си, падна въ пригръднитѣ ѝ и тамъ се слюта.

Аспарухъ не можа нищо друго да каже, само сваля шапката си обърна глава надъ гърди и се разплава като дѣте.

Бабадагъ бѣше съспанъ, като отъ тайфунъ: една въ затвора, други въ казармата, разлягани, прокудени

Отъ всичко, което заблѣзяхъ прѣвъ всичкото прѣме, отбавъ бродя изъ Добруджа, най-трогательно е слѣдното. Тукъ, въ тая областъ, има — както се знае — разни народности, и всички тѣ са за сега на мѣстата си и прѣвъ очитѣ на. Ето кое е, прочее, трогателното. Всички тѣзи народности — ромѣни, турци, лъковани, руси, татари и пр. са имали свои училища, свои просвѣти, своя свобода и тѣ днесъ са грамотни и просвѣтени, тѣ четатъ и пишатъ на своя матеренъ лъжикъ който обичатъ и поддържатъ. Е добръ, само на българина ромѣнската властъ не е позволила да има свое училище, само на него не е позволила да издига високо око на своя роденъ звукъ, само на него прѣвържнитѣ властъ не е допустилъ да уважава себе си, собственото си народно име въ свещенъ лъжикъ на своитѣ дѣла!

Така именно, човѣкъ бродя днесъ изъ тая хубава земя, срѣща българя, толъ, сърдечни, радостни, че са българя, но неграмотни, слѣпи за лъжикъ си!

Азъ говоря съ горчивина за това, не за да подлани учителя днесъ да се грижи за грамотността на тия намически ослѣпени хора: не само за това. Учителътъ нека се проникне дълбоко отъ топлото чувство да общи съ него въ име на нещастieto. Чуждия властелинъ не се е боялъ отъ другитѣ народности, които са малочислени, и нѣ е давалъ училища и черкви, а е лъжикъ отъ свѣтлина нашия добъръ българинъ, защото е треперилъ прѣвъ силата и значението му. Тукъ, въ тая точка на наранено народно чувство, трѣбва да се въдвори въ душата на добруджанеца истинската българска гордостъ. А това може учитель въ мударъ — той може това и какъ още! Силата и мощта са амъ съ насъ, и са тѣ и днесъ съ насъ...

Добруджанци! фонда „Добруджа“ е прѣдизначенъ изключително за националната ни наука.

Изъ чуждия и нашия печатъ.

Случайни социалисти.

Подъ горния надсловъ букурешки въ „Lumina“ въ бр. 35 пише:

„Вчера дадохме подробности за тѣ наречената „ромѣнска социалистическа партия на труда“, основана по заповѣдъ отъ горъ въ Молдова.

Тя е едно тажко явление, защото показва, че разгромътъ, който ни сполетѣ, не ги е възвръналъ къмъ дѣйствителността, не ги е освободилъ отъ нещастната концепция, че да правимъ политиката значи да лъжикъ и заблуждаванъ.

Още по-тажко е, че хора, като г. г. Диаманди и д-ръ Кантакузинъ, са толкова заслѣпени отъ своята нещастна военствена политика, че смѣтатъ, какво трѣбва да се турятъ въ услуга на лъжикото правителство, за да улеснятъ неговата мистификация, която не може да измама никого.

И наистина, никой не ще повѣрва, че е могла да се създаде, тѣхъ невидѣлаца срѣдъ една война, една социалистическа партия. Видѣхме да се откажатъ отъ съществуващи социалистически партии миролюбиви групи въ оппозиция на военственикъ болшевиштва, но и отъ една и отъ друга страна се срѣщатъ именъ на стари социалисти, познати на цѣлъ свѣтъ.

У насъ въ случай на нумла може да се импровизира ваква и да е партия и да се възлѣжатъ съ нея чужденцитѣ, които прѣди войната твърдѣ малко се интересуваша отъ подробности на нашия политически животъ. Но не може да се импровизира една социалистическа партия, защото социалистическитѣ партии, дори и отъ най-малкитѣ държави, поддържаша международни сношения, участваха въ международнитѣ соци

алистически конгреси, иматъ делегати въ разнитѣ международни бюра. Упълномощенитѣ да говорятъ отъ тѣхно име са особено познати. Никой, слѣдователно, не може да бѣде измаменъ отъ социалистически партии, създадени въ услуга на една врѣмenna лауза.

Товага? Товага остана само едно твърдѣ печално нѣщо. Лъжиката и измислицата продължаватъ да върлудватъ и да се разпострапаватъ все по-вече и по-вече, като обхващатъ и отпиратъ думитѣ. Партията на г. Кочо (Кантакузинъ, п. б.) е сама по себе си единъ незначителенъ инцидентъ, но моралната гилота, която ѝ лежи въ основѣтъ, е скъпата, която ни направи нещастни и противъ която сега трѣбва да се дѣйствува безмилостно, съ послѣдния енергия. Не съ простачки хитрости и макиавелизъмъ, както продължаватъ да върватъ лъжикитѣ политиче, тази държава може да бѣде измадена отъ нещастieto, подъ което се гърчи. Днесъ не можемъ да излъжикъ никого въ чужбина, а у насъ кого ще лъжикъ: ще се лъжикъ ние самитѣ ли? Не стига ли това, което измачихме?

Берлинеръ Фолксцайтунгъ за извѣленията на Валфуръ.

По поводъ извѣленията на Валфуръ за България Берлинеръ Фолксцайтунгъ пише: Съ своето привидно уѣрнение, че жѣлае България да излѣзе отъ войната неометена Балфуръ не ще заблуди никого въ България. За послѣдната се касае не да излѣзе неометена отъ войната, а да поправи нещастieto, което бѣ сторѣно спрѣмо нея въ 1913 г. отъ подлитѣ ѝ съюзници. Въ Букурещъ, съ подкрепата на Сърбьението, отъ живото тѣло на българския народъ бидоха откачени кѣсове и кърватитѣ рани напѣраха България да застане на страната на централнитѣ сили. Съ програмата на балканския комитетъ, чийто прѣдседателъ е Носелъ Бъкстонъ въ София, не могатъ да се печелятъ привърженици, защото България знае, че ако се създаде една велика Сърбия, както съглашението жѣлае, България ще трѣбва да се откаже отъ великото си бѣдѣще, за което има право да настоява. Всѣко дѣте въ България знае, че сръбскитѣ шовинизъмъ е нещастенъ, че сръбскитѣ хвърлятъ погледи къмъ единствената българска каменоважна областъ при Радомиръ и че даже тѣ смѣтатъ за сръбска земя цѣла западна България. Ако България допусте за свой събѣдъ една велика Сърбия, тя ще трѣбва да изостави всѣка надежда за Македония, за която тѣ много е страдала. Слѣдъ това вѣстникътъ изтъква, че една малка страна като България още по-малко може да се откаже отъ своето национално обединение. (Волф. Биро).

Отвлѣчатъ населението.

Една прѣстѣнна тактика на нашитѣ врагове.

Една отъ най-блѣжнитѣ и характерни страни въ воюването на нашитѣ неприятѣли е модерно установената и строго прилаганата отъ тѣхъ система — „заложничество“. А тя значи, иматъ ли възможностъ да навлѣчатъ нѣкъ въ наша територия: неприятелитѣ земѣтъ десетки, стотици и хиляди хора — маже, жени и дѣца — поставятъ ги на минерна лагерна обстановка. При бѣството на тия неприятѣли, гласани отъ свѣтци ножове или бризантни гранати, тѣ, напущайки територията си, отвлѣчатъ съ себе си мирното население, като прѣдварително запалватъ сгради и пощѣнина. Къмъ физическитѣ и душевни маки, слѣдователно, на тия хора се прибавя пълното разрушение на помпѣшка и благосъстоянието му...

При изтласкването имъ отъ Македония, сръбскитѣ отвлѣкоха маса свѣтъ и никой не знае нищо за съдбата му... Руското главно командване заповѣда да се взематъ първенци и обикновени хора отъ Галиция, Вукovina, Полша и Източна Пруссия. Голѣма частъ

отъ омицата имъ, отъ собственитѣ имъ домове, въ които вѣкове са цѣли плѣснитѣ на великитѣ си прѣдѣди. Българскитѣ магазини разграбени, на нѣкой столъ са продавали за ничтожни цѣни, само и само да се прѣброятъ по вече пари. Нашедствето на татари слѣдъ кримската война едва ли би могло да се сравни съ това разсипничество на ромѣнитѣ, които върнеха като прѣмѣлници, които днесъ това ще е тѣхно, утрѣ е пакъ чуждо. Мигъръ не са чужденци дори въ собствената си държава? Кога е съществувала Ромѣния като самостоятелна държава? Кога могѣщото и велико национално съзнание и собствена гордостъ са красели челото на ромѣнина? Кога тѣ, безправни роби на старитѣ български войводствѣ, са виждали сила и властъ въ рацѣтъ си, за да се ползватъ отъ облагитѣ имъ? Тѣ бѣха овчари — отритнати прѣстѣпници и картожници, недостойни граждани на Римъ — прѣдатоци на своето стечество и тайна са и днесъ.

Аспарухъ ходи и се върна, ситурността на неговия руски паспортъ му даваше възможностъ да кинѣ свободно границата и душата му бѣше прѣпълнена съ надеждата за бѣдѣщето. Той скоро ще бѣде войникъ между своитѣ войници, ще се бие съ тои коваретъ народъ и ще сложи коститѣ си на родна земя. Мисли той и бърза да прѣгърне своята жена, която въ изгнание ще роди плода на тѣхната любовъ. Мислятъ за Лена помрача челото му. Нѣкакво неясно ужасяюще чувство заобладала душата въ видъ — мъглявъ видъ на кошмаръ, който прѣвъ цѣлото пѣтуване

не го остави на мира. Той виждаше Лена прострѣна на срѣдъ стѣлата съ кървави гърди или нѣкъ съ разсѣчена глава да тича срѣщу него и да маха за помощъ. Вижда и подготвена отъ самитѣ пинни ромѣнски офицери край една пропастъ и тѣ се хвърли въ нея, а той слѣдъ нея — пада настѣнва отъ болки и сесъбузда... нощъ облива челото му, а нѣтъ, като бѣла мѣхъна рѣка се извива вървѣтъ пожътѣло-изсѣхналото отъ жѣгата поле постепенно подигащо се отъ с. Калалой къмъ тулчанскитѣ хъмове.

— Карай! карай! по силно!... колкото се може по силно!

— Много се кѣмориха, кокетѣ, господине...

— Карай! Ще ги заплатя!...

Кочина излязла камшикъ надъ конетѣ и тѣ са понѣсоха изъ нидолницето край стотици групи ромѣнски солдати, които насила отвлѣчаха за въ казарматѣ — бѣти и блѣскани като добитѣци; минаваха край групи българя съ вързани отзадъ рацѣ като прѣстѣпници, които водятъ прѣвъ върховна съдъ да отговарятъ за своитѣ мръсни прѣстѣпления! Каква участъ! Единтъ съ бой откарватъ въ казармата защо не чувствуватъ пужда да бѣдатъ народъ и другитѣ съ бой откарватъ зашто въ избритѣ на цѣлото си същество съ гордостъ носятъ чувството, че са народъ.

Файтошѣтъ лети вървѣтъ вихрушка отъ прахъ и ураганъ отъ плачъ и риданиа.

от тѣхния имотъ е разрушенъ, покщенината — разграбена. Горещитѣ села и градове отбѣлзватъ пътя на отстъпващия неприятелъ — тъй гласатъ официалнитѣ комунистѣ... За сѣдбата на отатѣченото население нищо не се знае, понеже компетентната властъ не дава никакви свѣдѣния.

Ромъния постѣпи също: тя отвѣче отъ нова и стара Добруджа около 25 хиляди, слѣдъ като пшота и покщенината имъ бѣ абсолютно разграбена. За сѣдбата на тѣхна хора, въпрѣки застъпничеството на неутрални държави, благотворителни комитети и специално създадени секции отъ международното дружество „Червенъ кръстъ“, не се даватъ абсолютно никакви свѣдѣния.

Италия, седалището на земѣстникъ Бога, страда на ордени на милосърдието, не взѣше по-шедрѣ, по-милостивѣ: съ отстъпването и бѣството на разбититѣ и деморализирани войски, тя нануца чуждетѣ села, селѣща и градове, разрушени и горещи, отначай си себе си цѣлото население...

И ние се питаемъ: въ името на какво нашитѣ неприятели прилагатъ тѣхъ чудовищни мѣрки къмъ едно бѣдно, разорено и беззащитно население, ибрии, които далеконедминаватъ ония отъ инвазиционнитѣ врѣмена? Не сѣ ли това приемѣтѣ на прикѣлци — сатрати, които се страхуватъ отъ любовта на едно чуждо население? Кой ще възвѣри сложиството, труда и благострашието на тѣхъ мирни жещи, дѣца и старци, които иматъ единъ единственъ грѣхъ, че сѣ понадали въ похитѣ на хищенъ и отжестителенъ падачъ? Съ това ли ще се компенсира загубитѣ на бѣганица, разбитѣ и деморализирани противникъ, който граби, безчеститѣ, убива и отлъча населението, за което се е билъ да освобождава? Тѣхъ ли сѣ принципатѣ. въ името на които се формира оркестра отъ двата континента, дистрибиратъ отъ г. Лойдъ Джорджъ?... (Въ Камбана)

Българи! Не забравяйте, че Добруджа е лѣва на нашето отечество.

Изъ чужбина

(К. Т. А. и радиотелеграфа).

Разногласия въ руския кабинетъ. Петроградъ. Членостѣта на врѣмешното правителство не удобриха дѣятелността на военния министъръ, особено възгледѣтѣ му по външната политика, които често отариваха неговия международенъ характеръ. Явяха се различни мнѣния между кабинета и военния министъръ генералъ Верховскі, който най-послѣ поведе 14 дена отпускъ по здравословни причини, като остави за свой замѣстникъ втория държавенъ секретаръ.

Короненъ съветъ въ Берлинъ. Берлинъ. Днесъ подъ прѣдседателството на Кайзера се състоя короненъ съветъ, въ който, освѣнъ прускиятъ министъръ и имперскиятъ държавенъ секретаръ, взеха участие и генералъ-фельдмаршалъ фонъ Хинденбургъ, генералъ Лудендорфъ и началникъ штаба на маршала фонъ Холцендорфъ.

Българскитѣ военни пълномощни при австрийския Императоръ. Виена. Вчера Императоръ прие министра на външнитѣ работи графъ Чериниъ и българскитѣ военни пълномощни полковникъ Таупаловъ. Императоръ отпуща за фронта на 4 ноември вечерта.

Лойдъ Джорджъ въ Италия. Лондонъ. Придружаватъ Лойдъ Джорджъ за Италия, отпущаха генералитѣ Робертсонъ, Смитъ и други генерали.

Руския народъ противъ войната. Новочеркасскъ. Конгресътъ на мѣстнитѣ военни прѣдставители гласува една резолюция, която гласи, че продължението на

войната не може да разрѣши вътрѣшната криза, нито да подобри отчаяното положение на народа. Най-важната задача за правителството е, прочее, да тури край на войната.

Графъ Чериниъ въ Берлинъ. Берлинъ. Австро-унгарскитѣ министъръ на външнитѣ работи графъ Чериниъ пристигна тази сутринъ тукъ, придруженъ отъ нѣколко дипломати. Слѣдъ обѣдъ ще започнатъ събѣщанията съ имперскитѣ канцлеръ графъ Хертингъ и съ държавния секретаръ на външнитѣ работи г. фонъ Кюлмауъ, които ще се отнасятъ до външнитѣ политически въпроси.

Началото на руската демобилизация. Петроградъ. Въ главната квартира, специалната комисиона натоварена да намери, по всички фронтови, дѣйността на санитарнитѣ организации, между които и на Червения кръстъ започна работата си. На първо мѣсто тази комисиона ще освободи всички, които длъжности не сѣ строго необходими. Тази мѣрка е взета съ цѣлъ да се осирѣчатъ затрудненитѣ при продоволстването.

Размирици въ Русия. Петроградъ. Споредъ една телеграма отъ Житомиръ, въ владѣнията на князь Сангуско (?) избухнали голѣми размирици. Князѣтъ билъ убитъ; владѣнието му напълно разрушено.

Конгреса на съветитѣ въ Русия откритъ. Петроградъ. Главниятъ конгресъ на съветитѣ отъ цѣла Русия биде откритъ. По този случай въ столицата се състояха двадесетина митинга и много събрания. Тѣхъ като главния съюзъ на казачкитѣ войски бѣше опрѣдѣленъ сѣния денъ за организирането на една грандиозна религиозна процесия, съ участието на казачки полкове, правителството забрани горѣказаната процесия, за да прѣвземе всѣка възможностъ отъ сблъскване между противнитѣ елементи.

Военниятъ министъръ Верховскі напуца Петроградъ. Петербургъ. Правителството е напало щото досегашния воененъ министъръ Верховскі да напусне Петербургъ. Верховскі отпуща за езерото Ладога, дѣто се намира единъ прочутъ манастиръ. Въстаницитѣ вървали, че отпавката на Верховскі е свързана съ главното командване на руската армия.

Работническа стачка въ Русия. Въ околнѣта Иваново — Вознесенско, провинция Москва, вѣдѣто се нахратъ голѣми фабрики за платна, 300 хиляди работници сѣ въ стачка.

Италианцитѣ опразватъ Венеция. Базелъ „Дейли Мейлъ“ се научава отъ Римъ, че венецианската областъ се изправя отъ гражданскитѣ власти по стратегически съображения.

Бунтъ на болшевикитѣ. Петроградъ. Вчера денѣтъ мина спокойно. Станаха само малки инциденти. Много войници и работници стрѣбѣха въ въздуха. Правителството взе обширни мѣрки за да осуети ажиотажа на болшевикитѣ. Военскитѣ осуетиха единъ опитъ да се ограби вѣщата на Миланкова.

Австрийската камара и побѣдитѣ надъ Италия. Виена. Камарата на депутатитѣ. Въ началото на заседанието, прѣдседателъ Гросъ вземъ: успѣхитѣ на германскитѣ ни армии продължаватъ да се развиватъ до степени, които надмина всички очаквания. Задръжнѣ, съ доблѣстнитѣ съюзни армии, нашитѣ войски освободиха крайбрѣжието и Каринтия отъ неприятелското нашествие и занесоха нашитѣ побѣдоносни знамена напредъ въ неприязнителската страна. Споредъ полученитѣ по обѣдъ свѣдѣния, нашитѣ войски постигнаха нови успѣхи. Тѣхъ по получиха извѣстие, че съюзницитѣ сѣ мивали навсѣкъ. Таглицементо и че неприятелѣтъ изправилъ цѣла фронтъ на Доломитѣтъ, отъ Кройцбергъ чакъ отвѣдъ прохода Ролле. Нашитѣ войски агнали въ Корина д'Амоне и Санъ Мартини ди Кастрола. Негово Величество Императоръ е при-

стѣствувалъ при минаването на Таглицементо, при Кордонно. Прѣдседателътъ прибавъ: всички наши побѣдоносни армии се намиратъ подъ непосредственитѣ заповѣди на врѣховния началникъ Негово Величество Императора. Ние можемъ да се радваме, не само отъ успѣхитѣ на армиятъ, но също и прѣдъ всичко, щото шансовѣтъ на мира се засилватъ и ближнитѣ съюзникъ, който, слѣдъ като изтѣри срамното вѣроломство и оскъвернение въ продължението на посече отъ 2 години на казнитѣ граници, ще биде нека се надѣваме, наскоро зачернатъ отъ списъка на нашитѣ противници и ние се приближаваме до тѣхъ желаниа миръ. Прѣдседателътъ биде опѣпомощенъ, при силни продължателни ракоуѣсвания, да изрази телеграфически на Императора поздравлението на камарата на депутатитѣ

Добруджанци, напете се отъ прѣдателя и шпикони. Напете се отъ ония, които услужватъ и враговетѣ на нашия вѣренъ четворенъ съюзъ!

Хроника

Театръ-Кинематографъ въ Бабадагъ. На мѣстото на дѣтския театръ-кинематографъ въ Бабадагъ се строи, по заповѣдъ на шаба на армията, новъ удобенъ салонъ-театръ.

Наспоро постройката ще биде готова и бабадагската публика ще има възможностъ да прѣвзема приятно вечернитѣ си часове. Осѣнѣ даванитѣ кинематографически филми, група любители и учители, даватъ, тѣхъ често, забави, вечерни и театрални прѣдставления.

Рефератъ по стопанственото облизание на България съ Унгариа. Въ салона на Софийската търговска камара секретарѣтъ на Темешварскитѣ търговска камара г. Евгений Лендвай държа рефератъ върху стопанското облизание на България и Унгариа, въ който научно изложи голѣмитѣ и еднакви интереси за българитѣ и унгарцитѣ отъ едно по-тѣсно стопанско облизание, за нуждата отъ сѣлѣчане на единъ новъ търговски договоръ между Австро-Унгариа и България, взаимно подпомагане и одеснение въ подготовката къмъ нормалния периодъ слѣдъ войната, отваряне широко вратитѣ на вноса на българскитѣ жита, животински и земледѣлски произведения за Унгариа и др.

Германскитѣ журналисти въ България. Слѣдъ банкетъ, който се даде въ сѣбота вечерта въ военния клубъ отъ германско-българското др-во, германскитѣ журналисти сѣ заминаха за Македония, придружавани отъ български журналисти.

Една пета. Народното събрание прие вѣчера, въ сѣбота, на първо четене законопроектъ за една пета и на първо и второ четене прѣдложението за увеличаване депутатскитѣ дневни отъ 30 на 50 лева.

ПОСЛѢДЕНЪ ЧАСЪ

Съюзнитѣ армии на италианския фронтъ сѣ постигнаха нови голѣми успѣхи. Взети сѣ нови заселници. Врѣзѣтъ на пѣтиницитѣ надминава 250,000 души; взети сѣ по-вече отъ 2,300 оръдия, 1/2 милионъ рѣчни гранати, 100,000 стоманени шомове, много складове отъ съестни продукти и цѣли товари влакове съ муниции и храни.

V.

Аспарухъ пристигна по-късно. Новъ ураганъ се бѣше разразилъ върху главитѣ на нещастнитѣ българи — Окрѣжния управителъ Шербанъ цѣлѣше шлѣтъ съ българи мѣже жели и нееленачета да бѣдатъ отведени на заочение въ старитѣ прѣдѣли на Ромъния. Нощта на мобилизацията — ареститѣ, обиритѣ и буйствата бѣха нищо прѣдъ това ново зло, прѣдъ тази неопикуема варварска постѣпка, която нѣма равна на себе си въ нито една история отъ миналото на народитѣ.

Още сѣ влизането си въ градъ той осѣти чувството на вледняване да обема цѣлото му същество и тѣхъ, както при влизане за прѣвъ пътъ всрѣдъ блуждащитѣ куршуми на неприятелѣ, коситѣ му настрѣхана. Градѣтъ бѣше запустѣлъ, затихналъ, ала отъ нитѣ на магъ като морски ревъ на идяци вѣлни идѣха отъ далечъ вопли и гѣмѣжъ.

Лева не бѣше въ стаата, която бѣше прѣвзрната на битпазарски магазинъ. Всичко разпѣдено, разхвърлено и изломачако, куфаритѣ разчупени — тайфунал и тукъ бѣше миналъ и останалъ слѣди отъ разрушение. Лева! Левола! изрева въ уласъ Аспарухъ и се спусна ювъ града отъ полудѣ и болѣ, която раздираше душата и разтопяваше мѣстѣтъ му изгубилъ способността да мисли и направлява.

Лева се разболѣ отъ маки и улѣха. Тя вѣкога не бѣше виждала такива варварски изстѣпления надъ мирни граждани. Споиваме си за изстѣпленитѣ и погрознитѣ надъ еврейтѣ, ала то бѣше нищо прѣдъ това

което видѣ тукъ. Останаха сама, слѣдъ заминаването на Аспарухъ вѣжъ Бабадагъ, тѣ всѣки мѣтъ чакане пѣшитѣ стратари да нахлуятъ въ стаата и я разпнатъ на кръстѣ.

Прѣдъ очитѣ ѣ живи спени на блудство и развратъ на позорѣ и мѣчения съ главоломна бързина се редѣха, отминаваха да дадатъ мѣсто на други по-ужасниотѣ пѣлѣха душата ѣ страхъ, който до безчувствие, ностъ помрачаваше съзнанието ѣ.

Прѣзъ нощта на на два пѣти принципѣва, излизаше вѣжъ на двора и сѣрдцераздиращо зовѣше Аспарухъ, да дойде и ѣ спаси.

Дали тѣ прѣдчувствуваха нещастieto, което щѣше да ѣ сполети, или цѣлъ неѣната душа не може да понесе всичкия ужасъ на вѣдѣното, ала тѣ вече не бѣше въ себе си. Около обѣдъ понускохна, сѣ разчормени коси тѣ избѣга отъ рѣкитѣ на стражаритѣ, които нахлуха въ стаата ѣ и се озова около пристанището. Тѣ виканѣ и се молѣше ту на този ту на оня, но никой не ѣ обрѣкваше внимане. Всѣки залесанъ въ своето нещастие бързаше да пригърне или цѣлъ само да зарне своитѣ близки, които щѣха да бѣдатъ отвлѣчени отаѣтѣмъ негѣтъ далечъ, далечъ къмъ неволнитѣ страни на чумидата и безотрадната смѣртъ.

Внезапно, тѣ прѣстана да се моли ида простѣра за помощъ раѣтъ. Нисцитѣ и риданията на хората, гѣрестѣта на които потула очитѣ на Бога и свѣтутѣ присушѣха съзвѣтъ ѣ и тѣ сѣ тѣхъостѣта отъ послѣднитѣ минути на осѣдениа на смѣртъ се отдѣли отъ

тѣхъ хора и трѣгна прѣзъ тѣла, която съсканѣ и се свѣеше съ смѣхѣтъ на хленати и тоя на изгладнелитѣ чакали слѣдъ прѣставалъ самутъ въ пустинята.

Тѣ чуваше насладата имъ да тече като гной отъ гангрена изъ устата, тѣ се развива по зекаата и да смѣри отъ нетѣрпѣна вѣжа. Подгравкитѣ на тѣхъ вѣстелини като разрушителни гранати се свѣиха върху нещастницитѣ. Единъ дори отиваха до тамъ, че бѣеха и оскърбѣваха най-безсрамно тѣхъ, които до вчера сѣ имъ позволявали да сѣ хратѣтъ отъ трапезата нитѣ.

Плачетѣ Има защо да плачете... гѣждото на разбойницитѣ и хунитѣ е разсѣяно, вѣка единъ и псува най-мръсно близката до него видна гражданка.

— Плачете! Пискайте, като спузани гайди, а ние да поиграемъ... хубаво се нахсѣра на такава свирѣла обалада съ другѣ, а единъ грѣжъ общински свѣтѣнитѣ бѣхѣха молещѣта го дама да се застъпи за нейна мажъ, мажъ съ раѣтъ и ника разбѣснѣвапо.

— Махай се! Българинѣтъ... За българинѣтъ милостѣ нѣма... Да изпукатъ като зуцѣта прѣдъ очитѣ нѣ, за никого нѣма да се смѣла.

Пукотъ и олелия. Дѣца пѣчатѣ и заснѣли отъ плачъ вѣкатъ майкитѣ си, мѣже зовѣтъ женитѣ си, спомѣне и жени майкитѣ си... Всички вѣчатъ всички плачатъ и ридатъ, всички простиратъ раѣтъ за помощъ... ала вѣжъ кого? Кѣмъ Бога ли? Кѣмъ кого? Кой е тоа, който ще се смѣде? Кой ще простѣра своитѣ милостива дѣсеница да изтрѣе съзвѣтъ имъ да изплакне отъ гѣбѣта и мажъ сѣрдѣтата нѣтъ? (Слѣдва)

Народо-спомогателен фонд „Добруджа“

Почуиха се следните подписки от с. Баш-кьой

Стоян Гочев 20 лв.; Крали Костов 10 лв.; Стоян Стойчев 10 лв.; Велю Петранов 20 лв.; Недълко Илиев 5 лв.; Крали Златев 25 лв.; Тодор Антонов 30 лв.; Спиридон Панчев 10 лева; Васил Славов 5 лв.; Руси Петранов 5 лв.; Райчо Петков 10 лв.; Вълчо Петров 1 лв.; Димитър Иорданов 8 лв.; Георги Димов 2 лв.; Георги Свбев, Мария Ж. Свбева по 1 лв.; Колю Златев 2 лв.; Христина П. Велчева 5 лв.; Димо Драганов 6 лв.; Иван Колев 1; Христина Колев 2; Димитър Димитров 5 лв.; Мария Д. Меденишк 1 лв.; Димо Илиев 1 лв.; Станка Н. Вондженва 2 лв.; Димитър Драгнев 20 лв.; Петран Гечев 20 лв.; Георги Иванов 10 лв.; Добри Радаков 2 лв.; Петко Русев 5 лв.; Георги Вакилев 2 лв.; Рада Русев 10 лв.; Георги Маринов 2 лв.; Иван Христов 1 лв.; Димо Минчев 6 лв.; Недълко Христов 10 лв.; Лазарь Калчев 5 лв.; Димо Златев 4 лв.; Илия Петров 5 лв.; Васил Христов 1 лв.; Христо Драгнев 2 лв.; Танасъ Петров 5 лв.; Петър Киров 1 лв.; Георги Тодоров 10 лв.; Гани Радев 5 лв.; Димитър Тодоров 5 лв.; Иванъ Байчев 1 лв.; Васил Николаов 4 лв.; Слав Николаов, Георги Славов, Петран Георгиев, Петър Георгиев по 2 лв.; Желю Радев 5 лв.; Колю Колев 1,50 лв.; Михалъ Драганов 2 лв.; Никола Великов 5 лв.; Тодор Стоянов 2 лв.; Михалъ Петров 4 лв.; Ангелъ Станков 2 лв.; Христо Ив. Недков 2 лв.; Георги Добрев 10 лв.; Стоян Гочев 40 лева; Вела Ст. Гочева 10 лв.; Неда Ст. Гочева, Петър Ст. Гочев по 5 лв.; Илия Гочев 20 лева; Ивана Ил. Гочева 10 лв.; Крали Златев 25 лв.; Никола Димитров 20 лв.; Желю Н. Димитрова 5 лв.; Михалъ Драганов, Иванъ М. Драганов, Петко Райков, Марина П. Райнова по 10 лева; Георги Кара Славов 22 лв.; Стояна Г. Славова 15 лв.; Димитър Димитров, Георги Димитров по 20 лв.; Султана Г. Димитрова 10 лв.; Петко Русев, Димитър Иорданов по 20 лв.; Иванъ П. Гечев 15 лв.; Ирина И. Петранова 5 лв.; Стоян Ст. Чобану 110 лв.; Стояна Ст. Стойчева Димитър И. Войчев, Мария Д. И. Войчев по 10 лв.; Ангелъ Димитров, Мария Д. Димитрова по 5 лв.; Георге Ст. Вондженски, Рада Р. Даминова по 10 лв.; Петър Цанев, Иванъ П. Цанев по 20 лв.; Михалъ Петров 9 лв.; Димитър Русев 5 лв.; Васил П. Байкова 14 лв.; Тодор Димитров 10 лв.; Станка Ст. Русева 20 лв.; Димитър Ст. Русев 10 лв.; Димитър Р. Митричков 20 лв.; Стоянъ Кралев, Ангелина Ст. Кралева по 10 лв.; Добра Ст. Кралева, Мария Ст. Андреева по 5 лв.; Иванъ Богоев 10 лв.; Ивана, Желю и Димка И. Богоеви по 5 лв.; Мария и Ангелина П. Калев по 5 лв.; Яна, Тодора и Добра Т. Калев по 5 лв.; Руси Петранов 10 лв.; Василъ Н. Мъндрица 5 лв.; Андрей Иванов, Иордана А. Иванова по 10 лв.; Гена и Васил А. Иванови по 5 лв.; Юрданка и Дана Гочеви по 5 лв.; Ангелъ Иванов 10 лв.; Рада И. Ангелова 5 лв.; Янака Поповъ и Елена Я. Попова по 10 лева; Стояна Я. Попова 5 лв.; Недълко Христов 20 лв.; Рада Н. Христова, Гергина Ст. Недълчева, Вълчо Стоев, Юрдана В. Георгиева по 5 лв.;

Иванъ Христовъ 21 лв.; Юрданъ Афтенов, Стефанъ И. Христов, Минка П. Байкова, Кера Ламбова Стойка Д. Байкова, Яна Георгиева по 5 лв.; Елизна Ж. Мона 20 лв.; Юрданъ и Георги Ж. Мона по 10 лв.; Петранъ Георгиев, Слав Николаов по 7 лева; Иванъ Тодоровъ 5 лв.; Вела Ст. Иванова 3 лв.; Георге Ст. Димовъ 10 лв.; Георге Добревъ 40 лв.; Елена и Елена Г. Добрева по 10 лв.; Димо Игнатевъ 5 лв.; Иванъ К. Христовъ 6 лв.; Дакна В. Свбева, Стоянъ В. Свбев по 5 лв.; Ангелъ Станковъ 12 лв.; Ивана Я. Кралева 10 лв.; Лазаръ Колевъ 15 лв.; Мария А. Колева, Колю Лазаров, Дакна Лазарова, Борисъ Л. Колев по 10 лв.; Димо Илиевъ 11 лв.; Димитър И. Радев, Мария П. Георгиева по 5 лв.; Георги Димовъ 6 лв.; Поля Пенева Георгиева, Дана Г. Димова и Злата Илия Великова по 5 лв.; Стоянъ Костовъ 10 лв.; Мария Стоянова Костова, Стоянка Р. Ризовъ, Мария И. К. Ивановъ по 5 лв.; Славъ Станковъ 10 лв.; Мата В. Димитровъ 10 лв.; Димка Стойчева 5 лева; Варвара Стойчева Славова 5 лева; Дана Иванова Станчевъ 6 лв.; Гани Радев и Рада Ганева Радева по 5 лв.; Мария Стоянова Николова 3 лв.; Станка Славова Николова 2,50 лв.; Ивана Андонова 5 лв.; Дана Иванова Христова 3 лв.; Стоянъ Недълчо 5 лв.; Атанасъ Петрановъ 25 лв.; Донка Георгиева Радева 5 лв.; Мина Стефанова Попова 5 лв.; Димо Д. Драгановъ 26 лв.; Ангелъ Тодоровъ Ангеловъ 5 лв.; Крали Костовъ 20 лв.; Вълчо Петровъ 12 г.; Мария Велчева Петровъ, Пантелей Глигоровъ, Минчо И. Синджирлиев по 10 лв.; Наумъ Вакаловъ 50 лв.; Стоянъ И. Остировъ 2 лв.; Никола Тодоровъ 5 лв.; Колю Колевъ 6,50 лв.; Димитъръ Станковъ 10 лв.; Илия Вълчановъ 10 лв.; Мария Илиева Вълчановъ 5 лв.; Вела Илиева Вълчанова 10 лв.; Димитъръ Димовъ 5 лв.; Вълчанъ Кралевъ 10 лв.; Мария Вълчанова, Станко Петровъ, Свба Станкова Петровъ, Кера Илиева Петрова по 5 лв.; Велю Тодоровъ 6 лв.; Димка Великова Тодоровъ 5 лв.; Василъ Петровъ, Мария Василева Петрова по 10 лв.; Петранъ Русевъ, Мария Русева Петрановъ, Нейчо Стойчевъ по 5 лв.; Христина Ризовъ 10 лв.; Станка Христова Ризова, Парашкева Христова Ризова по 5 лв.; Петъръ Стояновъ 10 лв.; Мария Димитрова Велчева 5 лв.; Парашкева Драгневъ Вълчанова, Яна В. Денева по 5 лв.; Петъръ Г. Геджеваровъ 12 лв.; Злата П. Георгиева, Христина П. Георгиева по 5 лв.; Станка Недова Стефанова 7 лв.; Григоръ Вълчевъ 8 лв.; Станка Славова Нейчова по 5 лв.; Георги Свбевъ 11 лв.; Гана Георгиева Свбева 5 лв.; Петъръ Димитровъ 1 лв.; Вълчо Добревъ Вълчевъ 100 лв.; Христина Колевъ 7 лв.; Велю Петрановъ 20 лв.; Недълко Илиевъ 5 лв.; Тодоръ Афтеновъ 20 лв.; Спиридонъ Панчевъ 10 лв.; Василъ Славовъ 5 лв.; Райчо Петковъ 10 лв.; Мария Желева Свбева 1 лв.; Колю Златевъ 2 лв.; Христина Петрова Вълчова 5 лв.; Митинъ Д. Меденишк 2 лв.; Димитъръ Драгневъ, Петранъ Гечевъ по 20 лв.; Георги Ивановъ 10 лв.; Добри Радаковъ, Георги Василевъ Мона по 2 лв.; Рада Русевъ 10 лв.; Георги Мариновъ 2 лв.; Димо Минчевъ 11 лв.; Димо Златевъ 4 лв.; Иля Петровъ 5 лв.; Василъ Христовъ 1 лв.; Христо Драгневъ 2 лв.; Петъръ Кировъ 1 лв.; Георги Тодоровъ 10 лв.; Гани Радевъ, Димитъръ Тодоровъ по 5 лв.; Иванъ Войчовъ 1 лв.; Желю Радевъ 5 лв.; Мих. Драгановъ 2 лв.; Никола Великовъ

5 лв.; Тодоръ Стояновъ, Христо И. Нетковъ по 2 лв.; Нено Стефановъ 10 лв.; Иванъ Г. Воджешаровъ 5 лв.; Иванъ Р. Митричковъ 10 лв.; Иванъ Стефановъ 5 лв.; Георги Димитровъ 10 лв.

Всичко лв. . . 2038.—
Отъ брой 51 лв. . . 75.497.10
Всичко лв. . . 77.535.10

Търси се. Бабадашко околийско коменданство обява че търси лицето Гавуръ Али, родомъ отъ Акроболъ-Турция, съ отличителни черти: ръстътъ среденъ, лице обикновено черно, брада бръсната, коса и мустаци черни, 25 годишенъ. Облеченъ е съ скъсана черна антония, черни панталони и съ калпакъ. Говори турски, а по-малко български и германски.

Ново разписание на параходите

Отъ 1 октомврий параходите отъ Браила за нагоръ тръгватъ въ понеделникъ, вторникъ, четвъртъкъ и събота въ 7 часа сутринта.

Отъ 15 октомври между Браила и Вукурешъ ще циркулира само единъ тренъ, който ще тръгва отъ Браила въ 5 ч. сутринъ, а отъ Вукурешъ за Браила въ 12 ч. на обядъ.

ОБЯВЛЕНИЕ
ВЪСТНИКАРСКАТА АГЕНЦИЯ

КУРИЕРЪ

НА

ХРИСТО В. КАЛОЯНОВЪ — ДИМОТИКА

Приема обявления, рекламни годишни и свадбени известия, скръбни вѣсти, панахиди, благодарности и други подобни за в. „Добруджа“.

Занисва абонати за в. „Добруджа“

До устието на Дунава нѣма мѣсто за чуждѣ кракъ.

Добруджанци, разпространявайте вѣстникъ „Добруджа“

ОБЯВЛЕНИЯ

ДОБРУДЖАНЦИ

Най-големъ изборъ отъ училищни принадлежности и ПОМАГАЛА, учебници отъ автори и издателства за ВСИЧКИ ОСНОВНИ И ПРОГИМНАЗИАЛНИ училища. Тетрадки разни линировки и качества хартии, блокчета за свободно рисуване.

Всички видове настели, водни и бамни бем
Ръководства и укажвания за преподавателитъ по всички предметъ и автори

Складове на всички литературни четива за училищни библиотеки и учащата се младежъ отъ издателствата Всекирна, Образователна, Биографическа, Художествена, Класическа, Мозайка, Самообразование, Мисайковъ, Лесичковъ, Дановъ, Ефр. П. Христовъ, Рутековъ и Митадинковъ. Рѣчници и правописи на чуждитъ думи въ български езикъ. Нѣмски, френски граматика, христотатии и разговорници.

Мастила, тетрадки, пера, линии четвъртити и плоски, тридължини, транспортни, пергелни. Музикални, пиджови, пошивателни, бѣли чисти и чертани хартии. Подлишници, тевтерчета, бѣлѣжници, пликони. Най-големъ изборъ уредна всички училищници, частни

и общественни библиотеки

Съ най-износни цѣни

Димитарница — ЗИНАРОВЪ — Добричъ

8-10

Важно за гр. Добричъ!
ВЪ ВЪСТНИКАРСКАТА АГЕНЦИЯ
„КУРИЕРЪ“

НА
НЕНКО Н. БАВЪРДЖИЕВЪ
ГР. ДОБРИЧЪ

ул. „Мария Луиза“ № 9.

Приема рекламни, обявления, годишни и свадбени известия, скръбни вѣсти, панахиди, благодарности и други подобни

за в. „Добруджа“

и всички други софийски вѣстници и списания съ най-износни цѣни.

Въ агенцията се продаватъ всички български вѣстници и списания, има на разположение всички издѣлани до сѣга броеве отъ в. „ДОБРУДЖА“.

Занисва абонати на в. „Добруджа“.

НАСТОЯТЕЛЪ ЗА ГР. ДОБРИЧЪ

НЕНКО Н. БАВЪРДЖИЕВЪ

Клони отъ Незавидното вѣстническо друж. „Куриеръ“.

10-10

Добруджанци! Незабравяйте, че бадашето на родната ни заика отъ нашата мисла силотеностъ.

Князевъ Складъ на фонда „ДОБРУДЖА“

Учебници:

1. Букваръ и първа четанка отъ И. Самарджиевъ
2. „Читанка за II и III отдѣл. отъ Г. Балтаджиевъ
3. „Читанка за II, III и IV отдѣл. отъ Т. и М. Влайковъ
4. „Читанка за II, III и IV отдѣл. отъ А. Борлаковъ
5. „Смѣтанка за II, III и IV отдѣл. отъ А. Борлаковъ
6. „Отечествознание за III отдѣл. отъ М. Влайковъ
7. „Отечествознание за III и IV отдѣл. отъ М. Влайковъ
8. „Природознание за III и IV отдѣл. отъ А. Борлаковъ
9. „Езиковни упражнения за II отдѣл. отъ Карагюзевъ
10. „Българска история за III класъ отъ Ив. Настуховъ

Ръководства за учители

1. Практиката на прѣвъ I и II учебна година отъ д-ръ В. Маповъ
2. Сборникъ за дѣтски забави, в. I и II отъ Д. Войчевъ
3. Практиката на по природознание въ III отдѣл. отъ А. Борлаковъ и Юрд. Савовъ
4. Утра и вечеринки отъ Ив. Андреевичъ

Дѣтско четиво

1. „Звѣздичка“ — отдѣлни книжки. 2) Библиотеката „Дѣдови и бабини приказки“. 3) „Дѣтска радостъ“ — отдѣлни книжки.

Канцеларски и дѣтски потребни

Дисциплина съ материални книги. Училищни блокчета, бланки. Приходни, разходни и квантационни листи. Разни видове тетрадки, копирки, пера, настела, пликони и др. Разни формулари и бланки за общинските и войсковите канцеларии.

Ликозетъ на народнитъ дѣйци, портретитъ на царя и пр.